

עין משפט
נר מצוה

כר א ב ג ד חיי שייב מהלכות
פסוקי'ת ה' ח:
כר ד חיי שם סיד הלכה ג:
כר ה חיי שם הלכה א:
כר ו חיי שם הלכה ה:
ל ז חיי שייב שם הלכה יא:
א ח חיי שם הלכה יז:

שיטה מקובצת

[illegible]

of the

התורה היתה באה פרק שמיני מנחות פ.

מנ"י קושטען אן דקדקר רבי יוחנן סתבפר אדם בשבח הקדש.
משמע הכא דשטיט לן דלית ליה לרבי יוחנן כך כנראה וכן
משמע נמי בפרק בתרא דכריתות (דף ס.) דכעי רבי אלעזר אדם
מתבפר בשבח הקדש או לא אמר רבי יוחנן כמה שנים גדל וכו' ציינו

ר' יוחנן אין ועל הדא אמרה דמתן וול תורה ומעוניה כ"י ומימי קדש עשתמין ומימיה דתנאמר ב"י כ"ל דשמיטתא (דף ס"ה) אמר רבי יוחנן הפרש חטאת מעוברת וילדה רלה זה מתכפר רלה גזולה חטאת מאי טעמא קצנר ר' יוחנן א"ש שפיר משירי ענר ללו יך אמו הוא וזהו ליה כמפרש שמי חטאות לאהריות ומימי ההם ר' אלעזר ומסוק כנאן ופרקי רבא ממאי דעטמא דר' יוחנן דאס שירו משירי דלמא היינו טעמא דרבי יוחנן דאס מתכפר בשבא הקדש א"ל ר' המנונא מדרי רבי לאלעזר לתלמידיו דר' יוחנן ורבי קמיה דר' יוחנן ולא אהדר ליה האי שטרא ואת אמרת טעמא דר' יוחנן משום דאס מתכפר בשבא הקדש נראה לפרש דיוקא בשבא הקדש לר' יוחנן טעמא משום דאס שירו משירי דאס איתא לרבינו משירי משום דענר ר' אמו לא היה מתכפר בשבא הקדש משום דקיימא לן (פסלה דף י"ב) חמש חטאות מתות ולו חטאת כ"י אכל השטא דענר ולו יך אמו הוא מתכפר גזל כנשיא חטאות לאהריות דמי וזה דקיימא לן ולד חטאת מתה מיוקומא להפרשה ואח"כ נתעברה אכל גזל תורה מתכפר אפי' הפרשה ואח"כ נתעברה דאס מתכפר בשבא הקדש כדאיתא הכא ובכריתות (דף ס"ו) ונמשיבנא כ"י שטעמא דשמואל אמר שמואל לן שבתא חטאת מתה אכל שטרא טעון לחס ומסוק שמואל כ"י שפירא ליה דאמר חמש חטאות מתות ורועה לה"ש לית ליה כלל ושמואל מאי שפיר לן לאפוקי מדרי' יוחנן האי שטרא לית ליה לרבי יוחנן ורבי האי כללא דאס אדס מתכפר בשבא הקדש בתורה ויניי מתכפר בשבא הקדש בשבת ואיני מתה שבתא ולכן טעמא להם (מתורה אלא ודאי בחטאת אין מתכפר בשבא הקדש דאי כשהפרש חטאת מעוברת ההוא לא מיקרי שבת הקדש לר' יוחנן כיון דלאו יך אמו הוא אלא שירו משירי (ההוא) ליה כמפרש שמי חטאות לאהריות ואי כהפרשה ואחר כך נתעברה הוה ליה חטאת מתה ואין מתכפר בה וכיוצא בה במדום חובה טעמיה להם דמתכפר בשבא הקדש ומימי קדש קשה לקמן (ג) גבי מפרש חטאת מעוברת חמיה דלמא א"ש שירו

משורר (וועגס דר' יוחנן קדשער אלס מתכפר בשנת הקדש:
דיועה דריי הייב משבחת דה. דריי אושעל אלינג דריי אמר
כדאמלל בתמורה פערק וויל העטל (דף מד).
הפירש שתי אמריות דפארשט באהט מוין. לא כהפיש
צו אחר ון דאס כן אפן מתכפר בשנה ומתכפר
באחת מהן משמע ציהר שילע ובתפריש צנת אחת נמי לא אייר
דכל שאני בזה אחר וזא אפילו צנת אחת איז כדאמלל ב"ה איה
קדש (קדוש דף קז) אלל ענו דמזר אפריש אחת מן המזבחים
בי הייה דליקדש ארבעים מתון שמונים דלעיל אלל דאך נלקדק
דלג יחסיק אס אין ברירה דנני מודה ששחטה על פ' חלות לא
קאז מנכירה דפארשט לעיל (דף סח) דיה ילקדש.)
כולו

[illegible][illegible]

רש"י בתי'
אלא אטליפי טורד נדבס. נטון בלחמ הרי' וי' טורד ווי' חייב בלחמיה וזבדא
והפריס תרת: מרדכ בטרודס וכו'. ולאו מילינין אלא דהא לא חמייב בלחמיה
קדמיהם אלא טורד נאפי נפסא וי' וטענה להם אפי' נתפס בלחמיה:
טורד דטורס כיר. ויתרוב שטל על התורה ולאו טורד עמלם: אלא אולר טורד
טורס. אחרם למי פסרס ענין אל קדמא ואל חמייב נפסא שפסיה הרקס
לאחר שרודקס הלכין קרי' דיליט חמייב טורד נפיק דרי' נפיק נעלוקין: אלא קרינן
לוי' וטענה להם אל הקריבה מלחם דהא אפי' לוי' נדבחי' אלא דרי' נדחי' קרינן
ולו טורס נדבח בלע' נדחא' אל אכרס בלע' נומר אולר נתקס טורד חמייב
ויו' טורס נדבח דהא אל האל קיימת' נטון הדין קרינן לטורדא אלא אל אכרס בלע' וזו' נמי
הו' טפסיו: רב כה' אפי' נט' ס'ר. דרי' טפסיו וטעני' להם בלע' דמיינין: מרדכ

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

אם על תורה יקריבו והקריב על זכות התורה חלות מצות בלולה בשמן וריקקי מצות משחים בשמן וסלת מרבב חלה בלולה בשמן ויקרא ז' יב

הגהות הב"ח

(א) שש"י ד"ה אלם חולד וס' דין למי פל' יחזקת הקדשה

מוֹתָם בְּיָמֵינוּ

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]